

ka nemani angguamba diaroi-gha, dinighaigha, diuigha, diawoigha”.

Maika iona iafa: „Mimbo na gha woruo mato minda mimbu awoigha”.

Maika kikurasa imai kikafa: „Awu dienifaianda awe anggono mato ambo fimbo ambo ma wara ma. Anggoaiwa andinosa, andinigharo, andiuigha”.

Maika imai iona iafa: Muari ruiwa mucka eno ani rumana-mue?”

Maika iona iafa: „Andinowinieka rumanako. Maika iateina ako niroieka ionaika ambu riwiamaini”.

Maika ionaika kipandi gha worukighaika kikarina kiraigha ko ma imai kirinugha. Maika imai iafa: „Mimbo roba nina mato moai nina. Moaiwa mindiawoini. Maika mangha ioai di nowinghaika ionawamuo”. Maika kikoaina nugha nina.

Wiai-Nubuai.

zodat we wegdreven en zij ons hebben aangenomen. Nu komen wij om onze sago-tuinen, onze klappers, onze pisangs en onze vruchten vragen”.

Hij zei: „Komt met twee prauwen, dan kunnen jullie je vruchten gaan halen”.

Ze bleven boos op hun vader en zeiden: „Geef ons deel van de schildpadnetten. Dan kunnen we ze komen halen. Dan kunnen wij onze sagopalmen, onze klappers en onze pisang houden”.

De vader zei: „Wie heeft jullie opgepikt, daar jullie toch weggedreven waren”.

Hij zei: „Onze schoonmoeder heeft ons opgepikt en die heeft goed zorg voor ons gedragen, zodat wij met haar goedvinden haar dochters konden trouwen”.

Toen zei hij, dat ze twee prauwen klaar moesten maken en daar hun bezittingen inladen en naar het dorp van hun vader komen. De vader zei: „Het is zeer goed, dat jullie hier komen wonen om op je zaken te letten. Want als een man bij zijn schoonmoeder blijft wonen, dan gaat ze op jullie mopperen”. En toen zijn ze in dat dorp blijven wonen.

VIII. BEPROEVINGEN.

74. De hemelvrouw helpt de jongen bij het doorstaan van beproevingen. Napans.

Waité inoni. Imai ifero, inai ifero, kisi iyomofi kinisi kimesioaro. Kinisioi ha kinisikinina kakio. Wehaweka iyowusa kati-bui wosio. Weka kinisikirua minda, kinisikikanako.

Dit is over een kind, wiens vader en moeder gestorven waren en die alleen met zijn grootmoeder leefde. Na verloop van tijd kregen zij honger. Daarop kocht hij één maiskolf, waarna zij beiden een tuin aanlegden, waar zij hem plantten.

Nudomani iyosaina irowa. Hua kinisikirua boa we mino, kisiki-kanaka katibui, kinisikira ndaue oina rumaia we iana woruo. Weka iyana ha iyomofi iyonofa: „Ara ndere, asira katibui, kawaki te womo te”.

Ira ndere sikiri nudomani iyana katibui iyanggi woara rehia. Ianggi kapi ai mboara minda. Wehaweka ira ndaue iyawusa katibuia wosi wéhao. Kinisikira-raiwa ndere kikana béhao. Wehaweka iyomofi iyamoka rumaia.

Hua omoda iyoina aiwoehuo nana minabiinda. Wehaweka isira nudomani ira ndume iyana katibuio. Wehaweka ihanio. Ari nudomani iyahi iyonofa: „Ambe ahanaya wéamao! Ro weai afe-saya hua dida ha asoya ndume yoina waisarei”.

Weka waite iyosare amainggiwa kakarasio. Weka waitani iyifa kakarasia ndume nudomania sara iyaira hu iso wiamanao na kakarasia hua waita iwui we bino. Iwui we binggua kinisikirangga ihasona nudomani koiwoa woro.

Kinisikira haweka iso inea gaio: hua we ruma ndume hurao. Iso inea gaingga hua we woming-gia nunggukena natio. Hua iso inea gai wéhangga we porisi nunggukena natio.

Wehaweka kirisera oi wekenaukia iyonofa: „Ara ndere asara

Een kip stond beneden te wachten, terwijl zij een bovengrondse tuin aanlegden, waar ze de djagoeng plantten. Ze gingen naar buiten en wachtten thuis drie dagen. Toen stuurde hij zijn grootmoeder er heen en zei: „Ga eens het land op om naar de djagoeng te kijken, of die uitloopt of niet”. Zij ging het land op en zag toen, dat een kip de maiskorrels uit de gaten had weggegeten, ze had ze allemaal uit de tuin weggegeten. Vervolgens kwam ze naar buiten en kocht nog één maiskolf. Die brachten ze beiden het land in en plantten die weer. Daarna trok de grootmoeder naar huis.

Maar de kleinzoon bleef op een paalstomp midden in de tuin zitten. En toen zag hij een kip naar boven komen om de mais op te eten. Toen wilde hij haar pijlen, maar de kip stiet een verschrikte kreet uit en zei: „Je moet mij niet pijlen! Het is beter, dat je mij pakt. Dan zal ik met je meegaan en dan gooi je mij naar boven en blijf ik op de dakspant zitten”. Eens stond die jongen te spelen met een rotanbal en toen die jongen de rotanbal naar boven trapte, reikte die kip er naar en ving hem op, waarna zij met die bal een meisje gooide, dat die jongen toen tot vrouw nam. Toen hij haar tot vrouw genomen had gingen zij samen weg, nadat hij drie kippeneieren had genomen.

Onderweg smet hij er een stuk; toen kwam er een huis op staan. Nadat hij een ander had stukgegooid, veranderde het in twintig slaven. Toen gooide hij weer een ander stuk en het veranderde in twintig politieagenten.

Eens zei het hoofd van hen, die daar bijeen woonden: „Ga het land op en

rudo oi ba iworodo, awu mutiara”.

Ari womohua wiama inoni iyonofa: „Iyofara auo. Nengga oia imuna auo. Ewa ara ma, awana rifuni iso rewarangga awe o ma yana. So awuya we binggu dida ma ariruma.

Wehaweka ira ndau hu kirisera inunggu hu iyonawari wéha. Weka iyonofa: „Ara ha awu mutiara na nu koina weni irirenggadoma”.

Ari womohua wiama inoni wéhao sadoi wéhao, iyonofa: „Ara manowere?”

Ari waitani iyonofa: „Andisera iyonofa yara yawu mutiara na nuni irirenggadamawa”.

Ari womohua wiamani iyonofa: „Ara ma awana rifuni so dikamoka ariruma”.

Weka iyana rifuo rewaro. Hua iwe inea binda iyanggua ihasona nudomanikoiwo woro. Kinisiki-kira ha kinisiamoka rumaia.

Wehaweka kirisera iyonofa: „Ara ndere awoba aiwoa. Fimbo asafari hua asua ndume urana afakua urana aiwouria. Awe sausara ndume awu mutiara na doradoruno”.

Hua serawiama inuo iyoara iyonofa: „Afausara aiwoni ndumangga muangga awamosangga afero. Ara ma awana rifuni. So dikamoka arinuo”.

steek je hand in de bek van de grote slang om er edelstenen uit te halen”.

Dit meisje daarentegen zei: „Hij wil je een poets bakken. Straks zal de slang je doden. Kom liever hier om de pinang te kauwen tot ze rood ziet en geef mij er wat om te kauwen. Als je mij tot vrouw genomen hebt, kunnen we naar je huis gaan”.

Toen hij daarop naar buiten kwam, gaf hun hoofd hem boos een berisping en zei: „Ga de edelstenen halen aan de punt van het dorp, waar wij wonen”.

Dat meisje vond hem echter weer en zei: „Waar ga je heen?”

Toen zei de jongen: „Ons hoofd heeft gezegd, dat ik edelstenen moest gaan halen aan de punt van dit dorp waar wij wonen”.

Het meisje zei echter: „Kom hier, dan kun je pinang eten. Dan kunnen we wel naar je huis trekken”.

Daarop kauwde hij de pinang rood en toen hij de vrouw wat had gegeven, kauwde ze die en haalde drie kippen-eieren. En ze gingen samen heen en trokken samen naar huis.

Vervolgens zei hun hoofd: „Ga aan land palen kappen. Doe er dan de takken af en zet er één rechtop naar boven en bind er dan één rechtop boven aan de top van die paal. Trek ze naar boven toe door en ga dan edelstenen halen uit de hemel”. Maar de jonkvrouw zat te wachten en zei: „Als je deze palen boven aan elkaar bindt en ze breken, dan val je dood. Kom hier pinang kauwen. Dan zouden we naar je dorp kunnen vluchten”.

Wehaweka kira ndau hua kiri-sera inungguo iyonofa: „aranga asado binggi nanado ha”.

Kiteka pandawaio kira ma wa kikuni ifero. Weka nambora inu-kini aniko.

Weka doradowiama iyonofa: „Minambo mani béamao. Hua minambo mira ndere, moba, mimbu momo aiwobunggua ndaue, yatani we nungguo. Yataninggu iyonausaitina baba konausaitina weni. Yatana baba manda wa iri-sera iyonofa „kiteka pandawaie kikuni ifero”.

Ari binda iyatana aiwoa, iyonofa „kikame manda na doa”. Iyatana aiwoa baba manda so kira mangga kipa aiwoni. Kipai hua aiwoni iyahiofaro, iyonofa: „Aie, yaibinggiwa yaiwominggiwa andisera iwuki hatabora yaiwaitaia titiki woaraya”.

Kiwu seraia ma kipai hu kitadari ndume sarana aiwoa. Hua iyahie iyonofa: „Yaiwaitéaiwa! Yaibinggiwa!”

Kiwafera panda weangga kunningga iyahi wehona sia wéhao. Hua kikuni ha aiwoni werara te iri wemasino. Weka kiriwariboia onofa: „Ake, ikuni iri ambe iniwe rara te”. Weka kirisera iyonofa: „Ambe iniwerara te, wape iniwemasino béhao”.

Weka kiwui here kiraiwi ha kiwei iyanio. Kiwei iyani mokua kirisera iyonofa: „Anda ha aku-

Toen ze daarna naar buiten kwamen, zei hun hoofd toornig: „Als jij gaat, vind je aldoor vrouwen”.

Ze laadden het geweer en kwamen er aan om hem dood te schieten. Toen begonnen ze samen te huilen.

Maar het hemelmeisje zei: „Jullie samen moeten niet huilen. Gaan jullie samen het land op om een boom te kappen, waar je een stuk midden uithaalt, en dan zal ik er een beeld van maken. Als ik dat gemaakt heb, zal het spreken zoals wij spreken. Ik zal het precies als een man maken, daar zijn hoofd heeft gezegd, dat ze de geweren moeten laden en hem doodschieten”.

Die vrouw maakte het beeld en zei, dat ze de man er binnen in verborgen hadden. Ze maakte het precies als die man, zodat zij er aankwamen en het beeld vastbonden. Toen zij het gebonden hadden, deed dit beeld, alsof het er erg in had en zei: „Ach, mijn vrouwen en mijn slaven heeft ons hoofd met daarbij mijn jongens alle van mij afgenomen”.

Men haalde touwen op en bond hem en hees hem op naar boven, hangend aan een paal. „Mijn jongens! Mijn vrouwen!” kreet hij.

Toen ze het geweer op hem afgeschoten hadden, bleef hij maar door krijten.

Toen ze dat beeld geschoten hadden, kwam er geen bloed uit, maar water. „Hé, wij hebben hem geschoten, maar hij bloedt niet”, zeiden hun gezellen. „Hij bloedt niet” zei hun hoofd, „maar er komt slechts water uit”.

Toen haalden ze hem naar beneden, droegen hem weg en legden hem neer. Nadat ze hem neergelegd hadden, zei hun

na ado. Angganga mofimbo yara ma yawumu maha yairuma".

Ari womohua bina nambora inukini kinambo aniko. Hua nati inuni iyonofa: „Minambo mikuna ado. Ado ware masoi inambo ikanggi hiwa ana kiria hiwa". Irisera iwu média ndaue iyoina rara iyoare isonio na sunaia. Isoni ha mokua iwe sapatuia ha naina iyengga. Bina nambora inukiwa anika korako. Wehaweka iwe sapatuia ha iyonofa: „Minambo mede ma ibenadia".

Kinambo kiwenadiangga mua mandapawa irana tuniwa ndere iwu média hatabora nunggudahio. Nunggudahio ibaburo.

Ibabu mokuha waitani ira ha iwu kirisera inibabuwa iribinda hao hatabora iriwaitaia kinititio maha iriruma. Oi kiwewosio. *Andarias-Mospawa.*

75. Avonturen van de jongen, die de hemelvrouw vindt.

Maki. Maika kisi imai kira kiko-ba ghagha. Maika warigha iamonai imai rififugha. Maika warawaika ionawari iafa: „Ara awarawa na binggigha eno ato iowusa ana rifugha ghareangga aghanggieni".

Maika iafa: „Io, daida, aghanda ato raraini".

Maika ragha ruma wu naiwi-

hoofd: „Laten we heen gaan en vlees braden. Als we gegeten hebben, zal ik hier komen om jullie naar mijn huis te halen".

Een aantal van deze vrouwen echter begonnen samen te huilen en die ene zei: „Bakken jullie samen maar vlees. Als wij met ons allen ook wat vers vlees eten, dan eten we dat met het sap er bij".

Hun hoofd haalde een tafel naar buiten en ging op de voorgalerij zitten om zijn kleren aan te trekken. Toen hij daarmee klaar was, deed hij zijn schoenen aan de voeten. Die vrouwen begonnen samen hevig te wenen. Toen hij klaar was met het aantrekken van zijn schoenen riep hij die vrouwen en zei: „Komen jullie hier, dan zullen we bidden".

Maar toen zij samen baden, kwam er een reusachtige golf uit de zee het land op en nam de tafel en die persoon mee en die persoon verdween.

Daarna kwam die jongen en haalde de vrouwen van hun verdwenen hoofd en zijn jongens allen tezamen naar zijn huis, waar zij verder bleven wonen.

Maki. Hij ging met zijn vader een prauw maken. Toen nam de jongen pinangnoten van zijn vader. En toen hij daarnaar zocht, beknorde deze hem en zei: „Ga je dan één van de vrouwen zoeken, dan kan die je wat pinangnoten kopen om te eten".

Hij zei: „Ja, vader, je stuurt me weg en dus ga ik".

Hij ging naar huis en haalde een mes.

gha. Maika iababe imai ewomo. Maika raiwa ma regha.

Maika rasado Oiwateri. Oiwateri iosare iuga rosagha wuki we waio wa kikua naiwigha. Maika Mandanamaki ionéa iafa: „Auga-kiangga rawe rainaimani anaromana aruuiwako”.

Maika iafa: „Aimba, roba. Radoara we raibawani awo mato sidai”.

Maika kirasado nunggu etigha iosara Fikoramasingha. Maika iema rinaimagha we iono renggagha iafa: „Asiandaiwa ne renggainio”.

Kirasado ne nugha. Ghoigha iana nibuora. Maika iona iafa: „Mimbe bingha eno wa raieto-kuani wuio mato raramake rawu ghoigha rasoi wuara nueni”.

Soi wuaraika nugha we nafa. Maika iema rinaima sigha we etokugha ioaiwa iafa: „Naimani we eiengga aghakaia eigha wuara. Manga afero”.

Maika bawagha ra ndaueka ra topéana rewogha, iani tau sira nusa bomagha raghagha. Maika wu abogha we gha wa wo ndau. Wo ndaueka sira bina bawagha wa ioai na nusagha. Ra ndere iuana bina bawa iafa: „Ghare kikoai di auo na nusanie?”

Iomofi iafa: „Womo. Ara maika

Maar hij had het niet aan zijn vader laten zien en nam het mee naar het land. Hij vond op zijn tocht Oiwateri. Oiwateri stond rotsblokken te splijten, die hij voor slijpstenen haalde. Mandanamaki zei tot hem: „Als je ze splijt, dan zet ik je mijn mes in de rug”.

„Vooruit”, zei hij, „goed dan maar. Ik zal jou mijn oudste broer noemen en dan ga ik met je mee”.

Toen vonden ze een persoon bij het water Fikorai staan. Hij brak een stuk van zijn mes en liet hem er een helft van houden en zei: „Laten we een paar van deze einden meenemen”.

Daarop bereikten ze weer een ander dorp en daar lag een slang de omgeving met zijn stank te verpesten. Hij zei: „Geef mij een vrouw voor mijn jongere broer, dan zal ik er heen gaan en die slang oppakken en hem bij het dorp weggooien”.

Toen hij hem had weggegooid, veranderde dat dorp in een strand. Toen brak hij weer een stuk van datzelfde mes en gaf dat aan zijn jongere broer om er op te passen en zei: „Als dit mes gaat roesten, moet je de roest er af schuren. Anders zul je sterven”.

De oudste ging naar het strand en kwam te voorschijn op een kaap en zeewaarts ziende zag hij een klein eilandje aan het strand. Daarop maakte hij van een boom een prauw om naar buiten te roeien. Daarop zag hij, dat er een oude vrouw op het eiland woonde. Hij ging aan wal en vroeg de oude vrouw: „Wonen er mensen bij jou op het eiland hier?”

De grootmoeder zei: „Nee. Kom hier en

aghoai fino kidafaraiengga wia-
maigha kira ma kituna na ma-
singha, mato awu rirarigha.
Araiwa ma. Aghamea na ru-
mani”.

Maika wiaamaigha kira ma ki-
tunana masingha. Maika wu
wiamagha rirarigha iamea na
ruma. Maika wiamagha warawa-
ri. Maika wiamagha nokigha ki-
ranina kirawuara wiama neno.
Maika ra ma rumagha iuana
bina bawagha iafa: „Fofu, asi
rairarie?”

Maika iomofi iafa: „Aghesi ma
rumani fino ato wiaamaigha kira
ma kituna ato aghanima agho-
nu”.

Maika ra fono iana riwiamagha
iana ri wuie na bino.

Maika wiamagha iafa: „Agha-
runa renggéani ewara. Mangga
aféro”.

Aruna ienggéani fenina.

Etokugha nandukigha ko ndauo
kira warawari. Kikuana bina ba-
wagha na nusagha. Maika bina
bawa iafa: „Ani fere. Bimbako
ioaiwiewako”.

Maika kisikikafa: „Bina ioai di
ewomo. Fofu mesi wéa. Fere
ianaiewako”.

Maika kiwu naiwi worukigha
kikaiaiki. Maika kiweki anai na
ninabogha. Maika kikodi ka-
mamboi. Nironina. Maika iuana
kisi iafa: „Mitira raibindae?”
Kisikikafa: „Atiri ewomo”.

blijf maar wachten. Over een poosje
komen de meisjes om in het water te
baden en dan kun je haar schortje weg-
nemen en hierheen brengen en het hier
in huis verbergen”.

Toen kwamen er meisjes aan en gingen
in het water baden. Daarop pakte hij het
schortje van een meisje en verborg het in
huis. Het meisje begon er naar te zoeken.
De andere meisjes lieten haar vriendin
achter en gingen weg. Ze ging naar het
huis en vroeg aan de oude vrouw: „Groot-
moeder, heb je mijn schort ook gezien?”

De grootmoeder zei: „Kom maar hier in
huis. Dan komen straks de meisjes om te
baden en dan kun je kijken wat van jou
is (n.l. wie van de meisjes het meege-
nomen heeft)”.

Daarop kwam hij van achteren, lag bij
het meisje en nam haar tot vrouw.

Het meisje zei: „Leg je hoofd niet op
mijn been, want dan zou je kunnen
sterven”.

Hij legde zijn hoofd (echter toch) op
haar been en was op slag dood.

Zijn twee broers roeiden de zee op en
kwamen naar hem zoeken. Ze onder-
vroegen de oude vrouw op het eiland en
die zei: „Die is dood. Die vrouw daar
waakt bij hem”.

Zij zeiden: „Er is geen vrouw, die bij hem
waakt. Alleen die oude vrouw. Hij ligt
daar dood”.

Daarop namen ze hun twee messen,
wreven ze af en legden ze op zijn buik
neer. Toen sprongen ze over hem heen en
hij was beter. Hij vroeg hun: „Hebben
jullie mijn vrouw gezien?”

„We hebben haar niet gezien”, zeiden ze.

Iuanggi iafa: „Miti ghare kiwoma na nusani. Raibinghani ko ma kiwuio”.

Etokugha iafa: „Anona ato ronangga anani fosora mato dagha bu eno”.

Maika kuboma iafa: „Anona iato ronangga anani kauki, mato da ndauengga buieni”.

Maika Mandamaki iafa: „Roba! Da reio. Dadakiengga buieni”.

Maika kira ndau kira fosora ma nugha. Maika Mandaramaki ragha ionéa bina bawagha we rarisagha kikoiso kikawaro. Maika Mandaramaki ionéa bingha iafa: „Oramoangga misi arimani mimbu na rairumani”.

Oramoika kiwui na rumagha kikamokiwi ma nusa sigha ioaiwi na nusa sigha. Etokua nandukigha kikamo ma regha nde. Maika kisiamotero kikoai na regha wa kirinaiwigha.

Maika kubomagha ra ma. Maika kisikikuani kikafa: „Aghoi di enoe?”

Warimagha iafa: „Roai di fofa. Anggoaiengga afa anggano adewomo. Anggam boafa kaisiteragha”.

Warimagha wu kaisitera ne wosigha. Raiwa ndaueka mo duo. Maika anggoigha iano. Iambeka warimagha ianibari iafa: „Awe rananu mao. Awe raika kaisite-

Hij vroeg hun: „Hebben jullie mensen bij het eiland binnen zien roeien? Die zijn mijn vrouw komen halen”.

Zijn jongere broer zei: „Sta toe, dat ik zeg, dat het land hier droogloopt, dan kunnen we er één gaan pakken”.

De jongste zei: „Sta toe, dat ik zeg, dat het land hier als een hindernis uitsteekt, dan gaan we naar buiten en kunnen haar pakken”.

Mandamaki zei: „Goed, laten we aan land gaan en achter ze aangaan en haar pakken”.

Daarop liepen ze naar buiten op het droge naar het dorp. Mandaramaki ging de oude vrouw zeggen, dat zij hun drieën stukken schortedoek moest geven, dat zij konden dragen (om zich als vrouw te verkleeden). Mandaramaki zei tot de vrouw: „Kom hem (jouw schort) vanavond met je vogeltje (poëtische aanduiding van een meisje) uit mijn huis halen”.

En 's avonds pakten ze haar in huis en schaakten haar weer naar datzelfde eiland en hij bleef bij haar op dat eiland. De twee jongere broers echter liepen naar de wal en zij bleven aan de wal op hun messen passen.

Toen kwam de jongste er aan. Zij vroegen hem: „Bij wie woon jij?”

De jongen zei: „Ik woon bij mijn grootmoeder. Langzamerhand eten wij echter geen vis meer, doch alleen maar mais”.

De jongen nam nog een maiskolf en bracht die naar buiten, maar hij viel (in het water) en zonk. Een krokodil at hem op. Daarna begon de jongen er om te huilen en zei: „Geef hier wat van mij is.

rani ma rano”.

Maika anggoigha iafa: „So bae? Aimba, rano”.

Maika we masingha anana anasagha. Maika nunggugha mesi ra wetero. Maika wiamagha ianembari. Maika warimagha randero ionéa iomofi iafa: „Rara nde wetero wiamagha kikanembarao”.

Maika iomofi iafa: „Ara ma si-koaro. Kidafai kikona tina ma”.

Maika wiamagha ninagha sara. Saraika iara warimagha, ioaiwi niba. Maika kiwe sairagha kitagharo. Maika kiwe warimaigha kikowa wetero, bawaigha kikowa wetero. Maika kumanggigha kikowa wetero.

Inai wu warimagha raiwi na aradogha ndau. Warimagha ianingusara nungguigha wa imai. Maika sira imaieka maika sara-wari, iafa: „Daidai inoni”.

Maika iede wui ri imai. Maika iomofi kikafa: „Awu mana bawa eno ewomo. Awu warima kuboma noniengga awu aigha ewomo”.

Ionéa wiama kipandi ghagha. Kiwoiwi ma mangha rinugha. Maika imai raiwa warimagha rifigha ndero we wa iuna. Ghimagha sorera. Bingha iurabara.

Iurabaraika mangha ninggama-

Geef mij mijn mais om te eten”.

De krokodil zei: „Is dat nu belangrijk? Houd toch op, ik zal het wel opeten”.

Daarop deed hij water in een bamboe en die man liep alleen met lege handen verder. En een meisje lachte hem uit. De jongen ging aan land en zei tot zijn grootmoeder: „Toen ik met lege handen aan wal kwam, hebben de meisjes mij uitgelachen”.

De grootmoeder zei: „Kom hier en blijf bij mij. Straks komen ze hier een boodschap brengen”.

(Met behulp van de oude vrouw maakt de jongen één der meisjes zwanger). Daarop werd het meisje zwanger en kreeg een zoon, die zij grootbracht. Toen maakte men een *saira*, waar men ging zingen. Ze lieten de jonge mannen apart dansen en de volwassenen apart en de jongens apart.

De moeder haalde het jongetje uit de kamer naar buiten. Hij keek de mensen langs naar zijn vader en toen hij hem zag stak hij de armen naar hem uit en zei: „Dit is mijn vader”.

Maar zij haalde hem bij zijn vader weg. De grootmoeders zeiden: „Je bent niet getrouwd met een volwassen man, en als je deze kleine jongen trouwt, krijg je niets”.

Maar hij (de te jonge vader) zei tegen het meisje, dat men de prauw zeevaardig moest maken om haar naar het dorp van de man te brengen. Daarop bracht de vader de sago voor zijn zoon aan land en gaf het haar om te bakken. Maar de wind blies het uiteen. De vrouw werd er boos om.

Daarover werd die man beschaamd. Daar-

ro. Ninggamairaiika ra wu koko-gha wu ri ghamagha we eugha. Bingha iafa: „Araiwa warima kuboma imaiangga warimani uraraio”.

Maika mangha iafa: „Mimbe eghesinagha mindada ghero ana”.

Maika we kokogha iosaina eghe-sinabogha. Maika kokogha iaro. Kirifigha ana kikanggi. Kang-gieka warimagha nibanina.

Maika kiwo ma kirinugha. Iomofi iafa: „Aighei kisi mangha kiwo saiwake. Afa mauanggi bewomo. Maisa manghani kuboma ewomo”.

Woromana kikoai na irinugha. Iomofi iafa: „Aighei aghesi ma warimani nduna”.

Maika mangha iafa: „Misimina fino mato resi ma rumagha. Resiwa kokoni ma rumagha, mato we awangga kambeni”.

Maika iomofi kiwewa kiwe wi-wigha kikano. Maika warimagha nitatako iafa: „Roba. Mona ewara onamaia we rao. Roba-nina”.

Kenai-Nubuai.

na ging hij de kip halen bij de oorsprong van de wind. De vrouw zei: „Als je met zo'n kleine jongen meegaat, lijdt je zoon honger”.

Maar de man zei: „Geeft eens een mat en spreidt hem hier uit”.

Daarop liet hij de kip boven op de mat staan. De kip kakelde en daar lagen de sagokoekjes om te eten. Door hiervan te eten werd die jongen groot.

Toen gingen ze naar hun dorp. Zijn grootmoeder zei: „Daar komt een Aighei met haar man naar boven roeien. Maar dat zijn ze niet precies. Wat een verschil tussen dat kind van toen en deze man”. Ze roeiden binnen en gingen in hun dorp wonen. De grootmoeder zei: „Aighei, kom bij mijn zoon boven”.

Maar de man zei: „Blijven jullie tweeën maar even wachten, dan klim ik in huis met de kip, dan kan die ons te eten geven”.

De grootmoeder wilde hem pap te eten geven, maar de jongen weigerde en zei: „Het is goed. Dan had je maar niet zo over mij moeten praten. Het is al goed”.

76. De duizendpoot staat de jongen bij in zijn beproevingen.

Anikaigha. Rumagha wosigha anao. Wiamagha kira ndau kituna. Maika rinagha sikieka rawaiki. Ra ndeika we niruruagha maino, we nunggue ra nduno. Maika ra ndu io wiamagha. Maika ioieka we ninagha sara

De duizendpoot. Er was eerst slechts één groot huis. Een meisje kwam met de anderen naar buiten om te baden. Een zeedier zag haar en kwam op haar af. Hij ging aan wal en liet zijn huid in het water liggen, veranderde in een mens en ging naar boven. Daar cohabiteerde hij

iara warimagha ioaiwi nibao. Nibaika iamomo kanagha ghado kowaigha. Maika enaka saieka inai we rfigha. Maika iodi ra anagha. Maika muaigha kawai-wa inaikio.

Maika warimagha iamoko sado afungha. Maika kisiesi ma auri na bogha, kikafa: „Kesiwuara muainina”.

Maika Ghoaimama wuaiki. Nung-gu iafa: „Inai kiari muagha wuko. Sikoai onamaiengga ura-rasio”.

Maika afungha iafa: „Kabo rara rawu mamagha wa sikanggio”.

Maika afungha ra wu figha kikanggi.

Maika bingha kira ma kituna. Maika nunggugha iona iafa: „Kabo rawu bingha inowako eno”. Maika afungha iafa: „Rara ghero wa rawu sunggi ramaiki”. Maika wuie na bino. Wuia kisi-oai ninagha sara, iara warimagha.

Maika kisikikoai koi tasi. Maika ko ndeika afungha iede ma rumagha nde iafa: „Mimbe ua wa rawe adoigha rudo”.

Maika seki kikanggi. Maika saieka kiwo makoina. Kiwo wua-raika bingha we warimagha suna na uadogha. Maika ianimbora ndune sira risungha na akagha. Maika wuko suni na wewa iodi wa ra.

Maika anikeigha iafamio. Iafamieka raisari ndera iane ianiko.

met het meisje. Daardoor werd ze zwanger en kreeg een zoon, die ze grootbracht. Daarop nam hij zijn boog en zijn pijlen en sliep tot de volgende dag, waarop zijn moeder hem sago gaf. Daarop sprong hij het huis uit en liep het bos in en de golven spoelden zijn moeders weg.

En die jongen vond bij zijn tocht een muis. En zij klommen met zijn beiden boven in een boomtop en zeiden: „Laten we boven de golven uit klimmen”.

Zij hadden gebrek aan Binnenlands eten en die mens zei: „Mijn moeders zijn door een golf meegevoerd. Als we zo blijven zitten, lijden we honger”.

De muis zei: „Misschien kan ik ons te eten gaan halen”.

De muis ging heen en haalde sago, waarvan zij aten.

Eens kwamen er vrouwen om te baden.

De mens zei: „Ik zou misschien wel een van die vrouwen daar kunnen trouwen”.

„Ik zal naar beneden gaan en haar kleren weghalen hierheen”, zei de muis.

Zo kreeg hij een vrouw. Een tijd daarna werd ze zwanger en kreeg een zoon.

Eens gingen ze met het snoer vissen. Toen ze aan land kwamen, ging de muis naar huis en zei: „Geeft eens een nap, dan kan ik er de vissen in doen”.

Ze kookten ze en aten ze. De volgende dag gingen ze weer en lieten de vrouw achter, die het kind wou wassen in een nap. Ze keek naar boven en zag haar kleed in de dakbedekking. Ze pakte het, trok het aan en wilde uit huis gaan en weglopen.

Maar de duizendpoot beet haar. Daarom keerde zij terug naar binnen en ging

Maika ko ndeika afungha iede ndere iafa: „Mimbe ua wa rawe adoigha rudo”.

Maika anikaigha ionawari iafa: „So matanggu aghinanie!”

Maika afungha iona iafa: „Aromama we fama. Aghana fiku-kuio”.

Maika anikeigha iafa: „Konangga aghura baie?”

Maika saieka bingha iodi rawuari.

Maika saieka mangha rawa iwusa esa. Maika wu manigha wa kikuno esa. Kikumbeka kiroka kiwarawa bingha. Maika saieka begha nandukigha kirokiwi. Kirokiwi paiki iamosa ghero.

Maika tire nandukigha kiwui kirokiwi. Kiro tado binggha.

Maika wiamagha imai iafa: „Arama awu kawaruini arisaki rowudogha. Arumangha wasiki mato awu raiwiamani”.

Maika saieka iona iafa: „Wiamani kinenado sia anggino. Matanggu aghaninggusaiki fimbo asi aribingha. Aghamongha ta enoangga ramunauo”. Maika anikaigha ionéa nunggugha iafa: „Saiengga afesa rama etio mato agha songgani aghoiwi mato awe kiparoko mato iodi na ari-

liggen huilen.

Toen kwamen (de vissers) weer aan land en de muis ging naar binnen en zei: „Geeft eens een nap, dat ik er de vissen in kan doen”.

Maar de duizendpoot beschimpte hem: „Zeg, je moeder!”

De muis zei: „Krijg een deuk in je buik. Vreet sagokruimels”.

De duizendpoot zei: „Waar maak je je kwaad over als we praten?”

Maar de volgende dag ging die vrouw weer uit huis en liep werkelijk weg.

De daaropvolgende dag ging de man palmwijn kopen en nam vogels om ze van de palmwijn te laten drinken. Daarna vlogen ze weg op zoek naar de vrouw. De volgende dag probeerden twee kraaien met hem weg te vliegen (achter de gevluchte vrouw aan naar de hemel toe), maar het lukte hun niet, zodat hij naar beneden viel.

Toen namen twee honingzuigertjes hem op en die konden met hem wegvliegen en vonden al vliegend de vrouw.

De vader van het meisje zei (tot de man): „Kom hier, verzamel deze boontjes en schep ze in de draagtas. Als je ze allemaal opgepikt hebt, mag je mijn dochter trouwen”.

De volgende dag zei hij: „De meisjes hier hebben eendere gezichten. Inspecteer jij ze nu zelf eens en dan moet je weten wie je vrouw is. Als je de verkeerde neemt, maak ik je dood”. De duizendpoot zei toen tot de man: „Vang morgen een bromvlieg, houd hem goed in je hand, en laat hem dan opvliegen. Dan zal hij op het voorhoofd van je vrouw

bingha rirekapogha mato mawani imaiengga awuieni”.

Maika saieka ramagha iodi narekapoaika wuinina raiwinina. Tire nandukigha kiroiki ma kirirumagha. Maika imai kisi inai kiperio. Warimagha kisi afunggha kikoaina kiriruma.

Koaina kirirumaika kitaghara saira na kirinuggha. Maika anikeigha ionéa nungguggha ra iowari kio. Maika iafa: „Ranitatako. Rara roare ranimboiki”.

Maika anikeigha iafa: „Aragha asira binggigha enoe, ara ma aghonéada mato sida aghaba-beio”.

Kisikira iababeio iafa: „Rawe rawu inoni”.

Maika anikeigha ruragha iafamio. Maika kisikirama kirirumagha kikoainina. Maika kira kiwuiwoggha. Ke paiki wa wiamagha nisuggha.

Maika anikeigha iafa: „Aragha aghonéaki mato kiraiwi mao. Kiraiwi mangga rawe aiwoangga nisua. Maika kiwui kiraiwi ma dirumagha”.

Maika warimagha ionéa wiamagha imai kisi inai iafa: „Minona ato rawei nisuangga rawui we rana bino”.

Maika imai iafa: „Matanggu auo”.

Maika anikeigha iodiwara diwakagha, iodiwaina warimagha wanggéaggha. Maika iede fone iuana wiamagha iafa: „Aeng-géa fobeni ghoe?”

gaan zitten en dan moet je juist die nemen”.

De volgende dag ging de vlieg op haar voorhoofd zitten, en hij trouwde haar en nam haar mee. De twee honingzuigertjes vlogen hen naar hun huis. Daarop sterven de vader en de moeder en een jongen bleef met de muis in hun huis wonen.

Een tijd later werd er in hun dorp een *saira* gevierd. De duizendpoot zei tegen de man, dat hij bij hen zou gaan dansen, maar hij zei: „Ik wil niet. Laat ik maar gaan zitten kijken”.

Maar de duizendpoot zei: „Ga jij nu eens naar een van die vrouwen kijken en kom dan verslag uitbrengen, dan zal ik met je meegaan en kun je me laten zien wie het is”.

Toen ging hij met hem mee, wees haar aan en zei: „Ik wil deze trouwen”.

De duizendpoot kronkelde heen en beet haar en ze gingen weer naar huis, waar ze bleven zitten. Toen ging men medicijn halen, maar ze slaagden er niet in het meisje beter te maken.

Toen zei de duizendpoot: „Ga jij nou zeggen, dat ze haar hier brengen. En dan zal ik je medicijn geven, dat ze beter wordt. Laat ze haar maar naar ons huis brengen”.

Daarop zei de jongen tot haar vader en moeder: „Sta toe, dat ik haar tot vrouw neem, als ik haar beter kan maken”.

„Ik laat het aan jou over”, zei de vader.

Toen spuugde de duizendpoot de jongen zijn spuug in zijn hand. Hij ging naar achteren en vroeg het meisje: „Waar doet je been pijn?”

Maika wiamagha iafa: „Ineni”.
Maika iurarana diwakagha sua-
nina. Suaninaika wui wei na bi-
nanina.

Maika iafa: „Kabo rawe aini
roramuna mindiwiamani”.

Maika wiama kisi inai kikafa:
„Anitata ariaiwako. Aghateina
andirarani. Aghateina ghado an-
dirumani”.

Maika iafa: „Saifimbo rara
make rateina”.

Maika saieka iodi rao, maika
anikeigha radaio. Maika anikei-
gha iafa: „Awu abo ghareo.
Aghidababe rarani”.

Maika anikeigha ragha ianausa-
ra raragha. Maika nunggugha
wu abogha, iinggaitewa anikei-
gha. Maika anikeigha nirufena-
gha kaparaika we rara. Maika
raragha we rewano.

Saieka kisikirandero ateina ru-
maghaika, anikeigha ionéa nung-
gugha iafa: „Awu abo ghareo.
Aghidababe rumani”.

Maika anikeigha ianausara ru-
magha. Maika nunggugha wu
abogha. Iinggaitewa anikeigha.
Maika nirufenagha kaparagha
we ruma. Maika rumagha we
rewano. Maika kisikiragha kiko-
aina kirirumagha.

Maika anikeigha iodi rao. Ra-
ghaika kimunieka fero. Maika
nungguigha kikanisio.

Moi-Nubuai.

„Hier”, zei het meisje.

Toen smeerde hij haar in met de spuug
en het was beter. Zo trouwde hij haar.

„Ik zou misschien deze goederen kunnen
geven om voor jullie dochter (als bruid-
schat) te betalen”, zei hij.

Maar het meisje en haar moeder zeiden:
„We wensen jouw goederen niet. Maak
ons maar een vlonder en maak er ons
ook een huis bij”.

„Morgen zal ik het komen maken”, zei hij.

De volgende dag ging hij uit huis en ging
weg en de duizendpoot achter hem aan.
De duizendpoot zei: „Haal wat bomen en
zet ze in de grond naar het model van
een brug hier”.

Toen ging de duizendpoot zich over de
brug uitstrekken en die man nam een
boom en verpletterde de duizendpoot.
Het vel van de duizendpoot wipte op en
werd een brug. Die brug was van koper.

De volgende dag toen ze naar land gingen
om het huis te maken zei de duizendpoot
tot de man: „Haal wat bomen en zet ze
in de grond naar het model van een huis
hier”.

Toen strekte de duizendpoot zich uit over
het huis. De man nam een boom en ver-
pletterde de duizendpoot. Zijn vel wipte
op en werd een huis en het huis was van
koper. Toen zijn ze met zijn beiden in hun
huis gaan wonen.

Maar de duizendpoot stond op en liep
weg. En toen hebben ze hem doodge-
slagen. En de mensen beweenden hem.

77. De wonderkip helpt de jongen aan een vrouw en staat hem bij in zijn beproevingen.

Warimagha kisi inai kikorao, kira kirua mino anaka kaisitera. Maika kokogha iesigha ndu iana kaisiteragha. Saieka kisikira ma kiwara paika wa kaisiteragha. Maika warimagha ionéa inai iafa: „Atanowa ani iana sidikai-siteraini. Onamaiengga saiengga roaimana wario”.

Maika ioaiwa rikanagha. Maika kokogha iesina sagha nduno, iana kaisitera. Maika warimagha ionéa kokogha iafa: „Boh, aueka aghana andikaisiteraini”.

Maika wewa ianio.

Maika kokogha iafa: „Aghanara ewara”.

Maika wu kokogha raiwi. Raiwighaika kikosare kitira warimagha wa kikifa barigha. Maika kirinunggu bawagha iafa: „Agha-taborako mato kifa barini”.

Maika warimagha iifa nduno. Maika kokogha sara wu barigha, maika soi ghero so dia wiamagha irotaiwugha. Maika wari-magha wuinina.

Maika wiamagha iafa: „Aragha ambe wiwiro fimbo ara ma kam-bekena”.

Maika kiwe saimuagha anadogha. Maika kokogha ionéa ramagha ioaina rewanguabogha. Maika ramagha iona iafa: „Inekiniena kikaudo kiwe mamang-gino”.

Maika warimagha saragha wu

Er leefde eens een zoon met zijn moeder. Zij gingen in de tuin werken en plantten mais. Toen klom er een kip naar boven en at de mais op. De volgende dag kwamen ze naar hun mais zoeken, maar konden ze niet vinden. De jongen zei tot zijn moeder: „Wat is dat, dat onze mais-korrels opeet. Ik zal er dan morgen wel eens de wacht bij houden”.

En hij hield er met de boog de wacht bij. Toen kwam de kip uit het gat naar boven en at de mais op. De jongen zei tot de kip: „Wel, jij bent het, die onze mais opeet”.

Toen wilde hij haar pijlen.

Maar de kip zei: „Pijl mij niet”.

Toen nam hij de kip mee. Daarna stonden ze te kijken naar jongens bij het voetballen. „Doe met ons mee, dan gaan we voetballen”, zei hun aanvoerder.

Toen schopte de jongen de bal in de hoogte en de kip ving hem op en wierp hem naar beneden op de dij van een meisje. Daarop wou die jongen haar trouwen.

Het meisje zei: „Kom, dan zullen we pap maken en kom dan hier, dan kunnen we het gezamenlijk opeten”.

Maar ze hadden visvergift in het eten gedaan. De kip zei tegen de bromvlieg, dat hij boven op het bord moest gaan zitten. De bromvlieg zei: „Dit eten hierin, dat ze geven, hebben ze betoverd”.

Toen stak de jongen zijn hand uit en

weteimbekigha ianggio.

Maika wiamagha iua rinaiwigha we wa muno warimagha. Maika kokogha we runagha ana ofara wiamagha anana patagha. Maika ranaika warimagha ra ma ianana pata na dogha. Maika wiamagha ra ma sipabo runagha, maika ioama runagha. Maika warimagha iotaindune fesio, iekapo risuragha.

Maika wiamagha iodi ra ma rirumagha. Maika wiamagha iafa: „Saiengga ruana warimagha wa iamobegha”.

Maika saieka kikafa: „Atanowa ranaie aghamobewa?”

Maika iafa: „Ranaia rara maika sikefa runaghaika ramoko. Rotaindu rasekapo risuragha”.

Maika wu wiamagha weina binina. Maika wiamagha iafa: „Sidama aghinikio”.

Maika kisikiraghaika oai di inai-kinina.

Iuti-Nubuai.

78. Herculesdaden van een knaap.

Airani. Iangha korako bao. Fi bawa wosiengga iangha titiwao. Fo enggeno iani titiwi na maisinasi. Oramo kisi inai kira kiwu fioangga iangha wasi na oramo wosigha. Saiengga ghare kina figha urai na rumaghangga iesi wumanaki ianggio wasiki maisi-

nam hetgeen maar aan de kant lag en at dat op.

Daarop sleep dat meisje haar mes, want ze wilde die jongen doden. Maar de kip lei een neksteun op de slaapstee om dat meisje te slim af te zijn. 's Nachts kwam die jongen op de slaapstee liggen. Toen kwam het meisje en zag de neksteun voor iets anders aan en gaf een houw op de neksteun. Toen ging de jongen overeind staan, greep haar en trok haar de haarkam uit.

En het meisje sprong op de grond en ging naar haar huis. Het meisje zei: „Morgen zal ik de jongen vragen, hoe hij ontsnapt is”.

De volgende dag zeiden ze: „Wat was dat, dat je vannacht wegliep?”

Hij zei: „Toen ik er vannacht aankwam hebben ze mijn neksteun kapot geslagen en toen ben ik weggelopen. Ik ben opgestaan en heb de haarkam (van de dader) uitgetrokken”.

Daarop nam hij zich het meisje tot vrouw. Het meisje zei: „Laten we naar jouw moeders gaan”.

Toen zijn ze heengegaan en bij hun moeders gebleven.

Airani. Hij kon geweldig eten. Een grote toemang sago at hij totaal op. Een compleet varken at hij geheel op in een morgen. 's Avonds als hij met zijn moeder sago was gaan halen, at hij het totaal op in één avond. En de volgende dag, als er mensen sago in huis hadden staan, klom hij er in, stal ze en at ze allemaal

nasi. Oramoangga wu ghare.

Maika inawa kipesi kiwoiwi. Kipaie kikaiandu. Maisagho ianura adoigha na terafai kipai na we sigha. Maika inawa iokofaiki. Kiraiwi ndeika kita anasaigha kamuki. Maika kikindoromi fero. Fere iana kirawuari.

Maika maisaghoika niuke ra ndaue, ra maika ioaina rumagha makoina, iana kirifigha makoina, kipesi kiraiwi oba raghangha mo muni. Kira ndero kikoai makoina.

Maika iotare ra ndauo. Maika iafa: „Saiengga ranggora muo. Mimboiwara”.

Wu rinaiwi wosigha koiwi. Koiwi ghafa nandueka kitoi na nusagha. Maika kowuari.

Raika rasado no nunggu bawa osagha nana woraigha. Ioaina woieka urana woraigha we osagha babu wuarinina.

Maika kisikira sado no nunggu raghangha urai na woraigha makoina. Maika iafa: „Aede ma aghoainara makoina”.

Maika ioaina woieka raghangha babuwuari. Kisikira ma kisado no nunggu bawagha. Maika anagha nana woraigha. Ioaina boieka babuwuari. Maika koiso kira. Kira naibawa wosio.

in een ochtend op. En 's avonds haalde hij weer.

Toen hebben ze hem gegrepen en weggebracht. Ze bonden hem en schoven hem te water. Maar na een poosje reeg hij vissen aan het touw, waarmee ze hem gebonden hadden. En hij was hun te slim af. Ze brachten hem aan land en spitsten bamboes scherp. En daar staken ze hem mee tot hij stierf. En toen hij dood lag, gingen ze bij hem weg.

Maar na een poosje leefde hij weer op en ging naar buiten en kwam weer in zijn huis zitten en at weer van hun sago. Ze grepen hem, brachten hem weg en hakten een waringin om, die hem dodelijk trof. Toen gingen ze weer naar binnen en bleven daar.

Maar hij stond weer op en kwam te voorschijn. Hij zei: „Morgen eet ik jullie de oren van het hoofd. Brengt mij weg”.

Hij nam zijn ene mes en ze brachten hem weg. Ze roeiden twee maanden met hem voort en verbanden hem naar een eiland en lieten hem achter.

Daarop vond hij een andere voorname persoon, die een ijzerhoutboom op het hoofd had. Toen hij er op ging zitten, raakte hij die boom, die op zijn hoofd stond, kwijt.

Ze gingen met zijn tweeën verder en vonden weer een man, die een waringin op zijn hoofd had staan. Hij zei: „Kom hier en ga ook eens op mij zitten”.

En toen hij er op ging zitten, was de waringin weg. Daarop gingen ze heen en vonden een voorname man met bamboe op zijn hoofd. Toen hij er op ging zitten, was de bamboe weg. Daarop gingen ze met zijn drieën verder en namen één mes mee.

Maika kirasado ne nugha. So-kabuigha worai ana na nugha busaki. Maika nugha kikonéa kikafa: „Aede ma aghifarera sokabuiworaini wuako mato ambe ana bino”.

Maika Airani we raiw-u-kugha ndere wu bingha.

Maika no nandukigha kiradai dia kira sado ne nugha. Maika nugha kikonéa kikafa: „Aede ma, aghifarera adoworaini ana busako, mato ambe ana binoini”. Maika we no kugha ndero wuio.

Ne etigha radai kisikira. Kirasado ne nugha makoina. Maika saroiworaigha busa nugha. Maika kikonéa kikafa: „Aifarera saroini woraini wuako ato ambe ana bino”.

Maika we no warima natighawu no wiamagha. Mesi ra.

Rasado ne nugha. Inaini iesina dorarungha iorana nugha titiwao, Iorangha sesa wiama etio. Maika wiamagha ionéa Airani iafa: „Mangga ara ma sikoaini, asira iorana andinuni nunggu-gha”.

Maika ragha kisioaiwa naiwigha. Nunggugha iiwada ghéangga Airani sikefa wanggéa sarana dorarungha. Maika sikekefa titiwa wanggéaghaika nidaigha iamosa muna Airani fenina.

Feika ionéa bingha iafa: „Aragha aghonéa raiwaribo raraikukigha kira ma”.

Onderweg bereikten ze een ander dorp waar een haaienkop lag te rotten. De dorpelingen zeiden tot hen: „Kom eens hier en schop die haaienkop bij ons vandaan, dan zullen we jou een vrouw geven”.

Toen bracht Airani die jongen met wien hij liep, naar binnen, om te trouwen.

De twee anderen gingen achter hem aan en weer bereikten ze een dorp. De dorpelingen zeiden: „Kom hier en schop die vissenkop weg, die hier ligt te rotten, dan geven we je een vrouw”.

Daarop bracht hij nog een jongen naar binnen en hij trouwde haar.

Die ene ging achter hem aan en liep met hem mee en ze bereikten weer een dorp en daar lag een walvissenkop te rotten. Daarop zeiden ze: „Schoop die walvissenkop bij ons vandaan, dan geven we je een vrouw”.

Daarop liet hij die éne andere jongen nog een meisje trouwen en ging alleen verder. Hij bereikte weer een dorp. Inaini was uit de hemel komen neerdalen en had dat dorp totaal verslonden. Hij had het verslonden op één meisje na. Dat meisje zei tot Airani: „Je moest hier bij me blijven, dan kun je de man zien, die ons dorp heeft verslonden”.

Daarop ging hij met haar met zijn mes de wacht houden. Toen die man (zijn hand) er weer inschoof hakte Airani die arm, die van de hemel hing, in flarden. En toen hij de hele arm in flarden gehakt had, viel zijn lichaam neer en trof Airani, zodat hij stierf.

Daarop zei hij tot de vrouw: „Ga mijn gezellen, met wie ik gelopen heb, roepen”.

Maika kira maika iafa: „Mimbe ra ghare iato mimbe saiana ra ghareangga mitibora”.

Kitiboieka we nunggu iotai ndu. Iotai ndumbeka ionéa no nungguigha kirawuari afa riwaribo raik-u anggorokighaika ioai di. Ioai dieka enaka rana. Ranaika iafa: „Eno nasasangga tinawuaramu”.

Oaie, oaie, oaie, oaie, kirinugha kipe-ukigha kikitare modaie kiwe nunggu oainina.

Maika inawa ionéa iondaghiki kikoba maighéano worukigha kipanggi we ghaino. Maika kiwe rofoinagha moana kisi bina. Kiwoiki wa kiwo ma kirinugha. Kiwara imai. Kiwo ghafa endukigha kiwosado inai.

Ko sado inaiengga iodi ra ndeika inai iafa: „Rafa tombe afea wéa”.

Maika inawa nowingha iona korabeka iafa: „Ara ndau aiwari ako”.

Ra ndau iiwarikieka kiwo sado kapari wosigha. Maika wu pako karona worukigha. Maika Andegha ionaika iafa: „Aghona ewarao. Kabo rona kapari wo babuo”.

Maika we ne ghagha kina karongha, ne ghagha kina negha. Koiki ana pakigha. Anggiangga ko, ko, ko fosorana bingha rimugha. Kikoainina.

Toen ze gekomen waren, zei hij: „Neemt wat heet water en als jullie wat heet water gemaakt hebben, dan moeten jullie mij slaan (met in dat hete water gedrenkte doeken)”.

Daardoor kwam hij weer bij en stond op. Daarna zei hij dat de andere mensen weg moesten gaan, maar zijn drie gezellen, die hij had meegebracht, bleven bij hem. Zij brachten bij hem de nacht door. 's Nachts zei hij: „Als er iemand hoest, moeten jullie je stil houden”.

Ze bleven maar aldoor en daarop herrezen de gestorvenen uit hun dorp weer, herleefden en bleven daar.

Daarop zei hij tot zijn zwagers, dat zij twee *maighéana*-bomen moesten hakken tot prauwen. Zij maakten er een dakje op tot beschutting van hem en zijn vrouw. Ze namen haar mee om naar hun dorp te gaan en zijn moeder op te zoeken. Ze roeiden twee maanden voort en bereikten zijn moeder.

Toen hij vervolgens aan wal sprong, zei zijn moeder: „Ik zei, dat je zeker al gestorven zoudt zijn”.

Toen schreeuwde haar schoondochter plotseling: „Kom naar buiten en ga met ons mee”.

Daarop vonden ze een flink schip. Hij haalde er twee zakken rijst uit en toen de blanke begon praatjes te maken, zei hij: „Maak geen praatjes, want anders zeg ik, dat het schip verloren moet gaan”.

Toen gaf hij aan de lui van de andere prauw een zak en aan die van de andere ook nog één. Die namen ze mee en begonnen toen rijst te eten. Vervolgens roeiden ze maar voort tot ze aan kwamen

leggen bij het dorp van de vrouw en daar bleven ze wonen.

Ghéari-Nubuai.

79. De voorzichtige knaap vindt een vrouw.

Arogha ura karabao. Maika nungguigha kiwo karaba wara. Maika kikafa: „Onamaiangga bo kateina ruma na arogha”.

Maika kiwo ateina rumagha. Ateina mobeka nungguigha kipana arogha.

Maika kiwowuara nugha warima kuboma kikoaina rumagha. Maika dagha kira ma uana warimagha wa kirikigha, kikafa: „Mindinungguini anggini ghoé?”

Warimagha iafa: „Ianggi kira kipama arogha”.

Maika warimagha ieakusai nungguighaika kinisaura. Maika oramoika kira ndauo iafa: „Orasaia dagha kira mao kikuanda na rumani. Maika reakusara iko, reakusara ipeka na sauro”.

Maika imai kikafa: „Awari awokofaro”.

Maika warimagha iafa: „Afa rokofai ewomo”.

Maika oramoika kikuna figha. Maika warimagha wu rifi worukigha, iesi ianana rumaidogha, iuworina kafarogha.

Maika dagha kikesi kimuna nungguigha na rumagha. Kimunaki wasakio sesa warima etio ianana rumaido. Iana saieka iodi iamoko.

Het sagobos lag veraf en de mensen moesten er ver voor roeien. Ze zeiden: „Laten we dan maar een huis in het sagobos gaan maken”.

Daarop gingen ze dat huis maken. Vervolgens klopten de mensen in het sago-bos.

Ze verlieten het dorp en de kleine jongens bleven in huis. Toen kwam er een raak en die vroeg aan een jongen naar zijn mensen: „Waar zijn jullie mensen?”

De jongen zei: „Die zijn sago gaan kloppen”.

En toen die jongen die mensen telde waren ze met zijn tien. 's Avonds kwamen zij naar buiten en hij zei: „Vandaag is er een raak gekomen en die heeft mij in huis hier ondervraagd. Ik heb ons opgerekend tot tien mensen”.

„Je zit te liegen”, zei zijn vader.

„Ik lieg niet”, zei de jongen.

's Avonds bakten ze sagokoekjes, maar de jongen nam zijn twee sagokoekjes en klom naar beneden en ging onder het huis zitten en verschanste zich achter sago-bladscheden.

Toen klom de raak naar boven en vocht met de mensen in huis en doodde allen behalve die éne jongen in de ruimte onder het huis. Hij bleef daar zitten en de volgende morgen sprong hij op en ging weg.

Iamobeka rasado wiama eno. Wiama ra nde ruka masino. Maika wiamagha iuana warimagha iafa: „Awari arana gho ma?”

Maika warimagha iafa: „Dagha kimuna daidaikio maika ramo-ma”.

Maika wiamagha iafa: „Arama asidao”.

Maika kisikiraghaika iafa: „Aghosaina ineni. Rara ruana anggoai-du-andi-bawagha, ruani nonaiwa rawuauo. Fimbo anda ambuauo ma rumagha”.

Maika kiribawagha nonaiekia kiwui ma rumagha. Kiwuieka oaina rumaghaika iara warimagha. Maika mangha rombara iomofi iafa: „Onamaiengga siboma fofoi”.

Maika kisikoaieka ko ma iomofi ma rinugha fimbo kiwewa kikoaina kirinughanina kikoai di kiribawagha. Maika wo wu nugha wa kimuna warimagha. Maika ko maika afa kimuna warimagha ewomo, warimagha munggio. Munggieka oaina nughanina.

Soirisi-Nubuai.

Onderweg trof hij een meisje aan. Het meisje kwam naar binnen om water te scheppen. Het meisje vroeg de jongen: „Waar kom jij vandaan?”

De jongen zei: „De raak heeft mijn vaders gedood en nu vlucht ik hierheen”.

„Kom hier”, zei het meisje, „ga met me mee”.

Daarop zei ze: „Blijf hier wachten. Ik ga aan de oude man, bij wien wij wonen, vragen, of hij het goed vindt, dat ik je trouw. Dan komen wij je naar huis halen”.

Toen hun leider het goedgekeurd had, haalden ze hem naar huis. Vervolgens bleven ze daar in huis wonen en kreeg zij een zoon. Toen dacht die man aan zijn grootouders en zei: „Laten we dan maar naar mijn grootouders gaan”.

Na een tijd roeiden ze naar het dorp van de grootouders en wilden daar toen blijven wonen. Ze bleven bij hun leider. Maar hij kwam met de mensen om de jongen te doden. Maar zij doodden de jongen niet, doch de jongen doodde hen. Daarop konden zij in het dorp blijven wonen.

80. De onverschrokken muis-mens op zoek naar een vrouw.

Imai Kunadori. Bingha rinasanai Aighei. Wiama rinasanai Winori. Maika oaeika nugha kikuani kikafa: „Awe wiama wu ewomo”.

Maika imai kisi inai kisikimung-

Vader Kunadori, zijn vrouw Aighei en zijn dochter Winori. Na verloop van tijd vroegen de dorpelingen hem: „Laat je het meisje niet trouwen?”

Maar de vader en de moeder legden be-

gorio.

Maika oaieka afungha ragha, we mamaisasugha maina rewanguadogha. Maika wiamagha ragha wuke iuno. Maika iumbeka oaina ninagha sara. Oai nina saraika imai kisi inai kikafa: „Maiwéa wiamani ninani saraini”.

Maika kikuana wiamagha kika-fa: „So ara ma ghoeka? Eno ani io aueni, maika ninani saraini?” Maika wiamagha iafa: „Afa rara ma gho ewomo. Oramoangga kana ekena”.

Maika imai iona iafa: „Kabo eno ioio”.

Maika wiamagha ninagha sara-gha bao. Maika wesana afungha. Wesana afunghaika imai wewa munio. Maika iomofi munggoro afungha. Maika wiamagha imai kisi inai kikamobuara wiamagha. Wiama kisi iomofi kikoaina. Oaieka oaiwa afungha nibao.

Maika afungha iotare ra fone ioaina rumarenggararagha. Afungha ioaiengga we rirufenagha we rara, we saronggawuigha we epamano. Maika iuai ghere ioaina epamanigha. Maika ioaina oramo.

Oramoika wiamagha ra ma ionéa iafa: „Aghoiwa aumo kisi aghini onamaiengga rawu auo”. Maika afungha iafa: „So nunggu ani raika awu ra wéa. Rari afunani rawe ranitatakó”.

Maika oramo wiamagha ra ma kirikigha. Ionéa warimagha iafa:

slag op haar.

Na een tijd kwam er een muis aan en die deed urine in een bord. Het meisje pakte het en dronk het op. Daardoor werd zij na een tijd zwanger. En omdat ze zwanger was, zeiden haar vader en moeder: „Hoe komt het, dat dit meisje zwanger is?”

Zij vroegen het meisje: „Zeg, waar kom jij vandaan? Wie heeft er met jou gecohabiteerd, dat je zwanger bent?”

„Ik ben nergens naar toe geweest”, zei het meisje. „’s Avonds slapen wij bij elkaar”.

De vader zei: „Iemand heeft zeker met haar gecohabiteerd”.

Het meisje was hoog zwanger en baarde toen een muis. Daarop wilde de vader hem doden, maar de grootmoeder wilde de muis voor zich houden. Daarom liepen de vader en moeder van het meisje bij het meisje weg. Het meisje bleef met haar grootmoeder samen wonen. Op den duur brachten ze de muis groot.

Toen stond die muis op, kwam van achteren en ging in het voorhuis zitten. Toen de muis daar zat, maakte hij van zijn huid een vlonder en van zijn snor een trap. Daarop daalde hij naar beneden en ging op de trap zitten, waar hij bleef zitten tot de avond.

’s Avonds kwam er een meisje aan en zei: „Als je bij je moeder en grootmoeder leeft, dan zal ik jou trouwen”.

Maar de muis zei: „Als ik een mens was dan zou je me wel kunnen trouwen. Maar ik ben een muis en ik wil niet”.

’s Avonds ging het meisje naar de haren. Ze zei tot de jongen: „Ik ga weg, maar

„Raragha rana woruo fimbo rara ma”.

Maika warimagha ra ndeika ionéa inai kisi iomofi iafa: „Ra-ra ndau roaina rumarengga”.

Maika wiamagha ra ma iafa: „Rawuio”.

Maika inai iona iafa: „So nung-guani aueka awui wéa. Awui-angga awomoao”.

Maika oia rana woruko. Maika ra fombeka we rirufenagha we rarao, we saronggawui worukigha we epamano. Maika iesi ghero epamanipakuo.

Maika maisagho wiamagha ra mao ionéa iafa: „Afunani aueng-ga rawuauo”.

Maika wiamagha we korurawoghaika wea io. Weaika iona iafa: „Awu korurawoniangga araiwaghangga awe ana. Awe ana ranoi fimbo rarawara ma”.

Maika afungha iafa: „Ranoieng-ga ara ma aghoaina sinio”.

Maika ranoieka ra mangga ioaina sigha. Maika ionéa warimagha iafa: „Aghamona koruraiwoigha, ara ma sidaiwa”.

Warimagha iafa: „Ara rewoio fimbo rarada auo”.

Maika wiamagha ra rengga. Wiamagha ionéa warimagha iafa: „Ara ma. Araghangga sokabura anggi osaina raradosaronggagha. Ara fone kiwewa kimunauangga aghonéa kisio. Aghonéa kisiengga aratita kisieni. Fimbo ara fone arasado farai nandukigha, kewa kimunauang-

over twee dagen kom ik hier”.

Toen ging de jongen naar binnen en zei tot zijn moeder en grootmoeder: „Ik ga naar buiten in het voorhuis zitten”.

En toen het meisje er aan kwam, zei hij: „Laat mij haar trouwen”.

Maar zijn moeder zei: „Als jij een mens waart, zou je haar kunnen trouwen. Maar daarvoor ben je te arm”.

Hij bleef twee dagen zitten en toen kwam hij van achteren, maakte van zijn vel één brug en van zijn twee snorharen een trap. Daarop daalde hij tot midden op de trap naar beneden.

Na een poosje kwam het meisje er aan en zei: „Al ben je een muis, ik zal je trouwen”.

Toen gaf het meisje kleine kraaltjes aan hem en zei: „Neem deze kraaltjes, breng ze weg en leg ze neer. Dan kom ik er na drie dagen om”.

„Kom na drie dagen hier”, zei de muis, „en ga op deze zelfde plaats zitten”.

En na drie dagen kwam ze en ging op diezelfde plaats zitten. Daarop zei ze tot de jongen: „Neem je kraaltjes. Kom hier en laten we er mee weggaan”.

De jongen zei: „Loop jij voorop, dan loop ik achter je aan”.

Het meisje liep voorop. Het meisje zei tot de jongen: „Kom hier. Als je voortgaat, staan er haaien aan de ingang van de weg. Als je naar achter gaat en ze je willen doden, spreek dan tot ze. En dan kun je beiden passeren.

„Daarna ga je naar achter en dan zul je twee snoeken aantreffen. Als die je willen

ga, aghonéa kisi mato aratita kisió.

„Ara fone arasado nomi nandukigha kewa kiparaauo aghonéa kisi iato aratitakio.

„Ara fone nuangga arasado nuangga wiamagha ionéa auangga aremuni ewara. Arawuari. Wiamaigha ari anenado sianggino. Kikonéauangga arawuaiki.

„Fimbo ara fone arasado daidai kisi inai anggoiso. Anggesi ghero anggosaina andirumarengga na. Fimbo asira fimbo ara ndera”.

Maika saieka ra ndei ioai di kio. Maika wiama imai kipandi ghagha. Kipandi ghaghaika inawa kiwoiwi. Kiwoiwi ma inai kisi iomofi. Kiwo, kiwo fokoraika wiamagha imai iona iafa: „So figha anaina rumawake? Bemu wa mimbukangga ranoi fimbo”.

Warimagha iona iafa: „Fianggi anaieni. Fianggi urai na rumanieni”.

Maika oramoika kira ndere kiwe kiwuko. Oramo wiama imai kiwu kiriaigha kikamoko. Kikamokangga wiamagha kisi warimagha oaina nughanina.

Dai-Nubuai.

doden, dan spreek je met ze en dan kun je ze passeren.

„Als je naar achter gaat, dan bereik je twee weekdieren, die op je af willen komen. Dan spreek je met ze en dan kun je ze passeren.

„Als je (nog verder) naar achter komt, naar het dorp, en het dorp hebt gevonden en een meisje gaat met je praten, draai dan je hoofd niet naar haar om. Ga bij haar weg. De meisjes hebben allemaal hetzelfde gezicht als ik. Als ze met je praten, ga dan bij ze weg.

„En als je dan achterin gekomen bent, vind je mij met mijn vader en moeder. Dan klimmen wij naar beneden en gaan in ons voorhuis staan. En als je ons dan gezien hebt, ga je naar binnen”.

En de volgende dag ging hij naar binnen en bleef bij hen wonen. En de vaders van het meisje maakten de prauw zeevaardig en brachten hem vervolgens naar zijn moeder en grootmoeder. Ze roeiden maar door tot ze op het droge kwamen en de vader van het meisje zei: „Zeg, liggen er sagokoekjes in jouw huis? Laten we jullie over drie nachten laten trouwen”. De jongen zei: „Sagokoekjes zijn er. Sagokoekjes liggen in huis”.

’s Avonds gingen ze aan land en lieten hen trouwen. ’s Avonds namen de vaders van het meisje hun bezittingen en liepen weg. Daarop zijn de jongen en het meisje in het dorp blijven wonen.

81. God helpt de arme knaap.

Mangha kisi bingha kisiingana sireghi, afa inggana na nio ewomo, inggana na ke wanggéa kainamo. Maika bingha fero rengga. Warimagha kisi imai kikoaro. Maika warimagha nibaika imai fe makoina. Maika warimagha ioaro uraraio.

Ienaka saiengga ra iana adokorigha. Iana pakakuio, kitoki na rumaïdo fimbo rumanggi ianggi. Iana kaiso ranaigha onamaia.

Orasa wosio Sien ragha fesi kisia. Maika warimagha iakako. Maika Sieni iafa: „Aghaka bewara. Matangu aghani rao”. Maika niawo saieka ionéa warimagha iafa: „Saiengga aghana adokori sikigha. Ranoi fimbo rara ghero”.

Maika rana oieka Sieni ra ghero. Maika ionéa warimagha iafa: „Aragha awu aiworengga ato araiwa mangga rateina”.

Waitéagha ragha rumanieka nokigha onawari kikafa: „Ku ni gogoko rama wu diaiworenggani waie?”

Weka warimagha iafa: „Rawu kamuto weaini, mindikarabaini anaia”.

Maika raiki ma ruma.

Weka Sieni iateini we masina wosio. Maika inggana sireghi, suna aghado aigha titikio. Maika Sieni ionéa warimagha

Een man en een vrouw naaiden kleren, maar niet met een naald maar met de blote hand. Eerst stierf de vrouw en de jongen bleef met zijn vader wonen. En toen die jongen groot was, stierf ook zijn vader. De jongen bleef hongerig achter.

Hij sliep tot de morgen en ging toen de graten van de vis opeten en de rijstresten die men onder het huis had gegooïd, pikte hij op om te eten. Zo kreeg hij alle avonden zijn eten.

Op een zekere dag kwam de Heer, pakte hem vast en ging bij hem liggen. De jongen werd bang, maar de Heer zeide: „Wees niet bang. Ik ben je eigen vader”. Dicht bij de morgen zei hij tot de jongen: „Ga morgen weer van die visgraten eten. Over drie dagen kom ik naar beneden”.

's Nachts zat hij te wachten en de Heer kwam naar beneden. Hij zei tot de jongen: „Ga heen, haal een eindje balk en breng het hier, dan zal ik er wat van maken”.

De jongen ging heen en pikte het op, maar sommigen begonnen te mopperen: „Waarvoor komt die ellendige jongen onze eindjes balk oppikken?”

De jongen zei: „Ik neem deze korte maar, die lange van jullie blijven liggen”.

Daarop bracht hij ze naar huis.

Toen maakte de Heer er een naaimachine van. Toen kon hij doeken naaien en kleren en van allerlei dingen. De Heer zei tot de jongen: „Naai kleren en doeken

iafa: „Aghinggana suno sireghi. Aghingganggi mokangga ora-sangga aragha sunana raiagha kirimasingha”.

Mai-ka ragha suna mokangga sira raiagha riwiamagha ra ma suna na masingha sigha. Mai-ka wiamagha ianiko raisai iamoma imai. Warimagha suna tamoeika ra ma rirumagha.

Raiawiamagha ianiko kaiso ra-naigha sado ghafa enggoro. Mai-ka imai iadoaro nuigha titikio. Iadora ne nugha kira ma si-kiengga ianiko korako. Mai-ka iadora ne nugha makoina. Kira ma sikieka ianika korako. Mai-ka matangu raiawariboigha kira kaia ma raiagha: Wiamagha ianika diao.

Weka raia iana riwaribo nandukigha kira ma warimagha onéa warimagha. Mai-ka warimagha iafa: „So ra niroika rara ma wéa”.

Mai-ka raia iafa: „Ara ndau fino”.

Mai-ka raia iana kira makoina onéa warimagha sigha, onéa weoro. Mai-ka warimagha iafa: „Minda weoi wéa. Minda reng-gagha fimbo rarada ghofurio”. Mai-ka warimagha suni na sung-gigha, we topigha ana woraigha, we risapatugha anana ienggéa. Mai-ka ra ma raia rirumagha. Mai-ka wiamagha worise ianina. Mai-ka warimagha wu wiamagha wui we na bina. Kisioai raiagha

en ga morgen, als je ze afgenaaid hebt, een bad nemen in het water van de koning”.

Toen hij een bad was gaan nemen, zag hij de dochter van de koning aankomen om in datzelfde water een bad te nemen. Het meisje keerde wenend terug en liep hard naar haar vader. Na het bad ging die jongen naar zijn huis.

De koningsdochter hilde alle dagen tot drie maanden lang. Daarom ontbood haar vader de mensen van alle dorpen. Hij riep de mensen van een of ander dorp om te komen, maar als zij ze gezien had, bleef ze luid wenen. Hij riep de mensen van nog een dorp om te komen en als ze die gezien had, bleef ze luid wenen. Toen kwamen al 's konings eigen gezellen tot de koning. Het meisje hilde maar door.

Daarop zond de koning twee van zijn gezellen om naar die jongen te gaan en de jongen te roepen. Maar de jongen zei: „Als ik mooi was, dan zou ik wel gekomen zijn”.

Maar de koning zei: „Kom maar eens te voorschijn”.

Toen zond de koning hen nogmaals met een oproep voor diezelfde jongen, tot driemaal toe. Toen zei die jongen: „Julie bent al driemaal gekomen. Gaat maar vooruit, dan kom ik wel achteraan”.

Daarop trok die jongen zijn kleren aan, zette zich zijn hoed op het hoofd, deed zijn schoenen aan de voeten en ging naar het huis van de koning. Toen hield het meisje op te huilen en de jongen nam zich het meisje tot vrouw. Ze bleven in het huis van de koning. Daarop gingen

rirumagha. Maika kiragha kiwu warimagha riaigha kiraikima raiagha riruma. Maika iamona raiagha ripanggati we sera wéa.

ze de bezittingen van de jongen naar het huis van de koning brengen. En hij aanvaardde de waardigheid van de koning en werd ook hoofd.

Jonge man van Napan.

IX. DE VLUCHT UIT DE SAMENLEVING.

82. Vlucht voor de kannibalistische vader naar het vrouwendorp.

Serai. Warigha nasanai Serapoa-sei. Serai ribingha Aighei. Maika wu ribingha ioaiwi. Ioaiwieka ninagha sara. Saraika iara riwarimagha nasanai Serapoasei. Maika imai iona iafa: „Mindai-wa warima nima rasirio”.

Sieka imai wu kanagha iani fero. Iani feika matangu wesaso iana riwarimagha. Maika kikafa: „Serai we onamaiengga pandi ghaini boiwi”.

Maika Aighei ninagha sara makoina. Sara makoinaika riwariboigha koiwa Serai, koiwi kiminaiwi. Maika bino we sanaigha. We sanaika ko kiminaiwa warimaghaika bingha ioaiwi. Kiminaiwa Serai tobuino. Kiminaiwigha ghafa sauro.

Maika inawa kiwo ma. Kiwogha Serai iede iuana bingha iuani wa warimagha, iafa „ke rikugha iani wa ianio”. Maika bingha we warimagha rikanagha atabora rikowai. Ioaina akagha bogha.

Imai uangha paiki. Maika kiwu koidogha iana sasoio wa imai ianio. Maika inoni iafa: „Ku ani

Serai en zijn zoon Serapoasei. De vrouw van Serai was Aighei. Hij nam zijn vrouw en lag bij haar. Daarop werd ze zwanger. Daarna kreeg ze een zoon, Serapoasei geheten. Zijn vader zei: „Brengt de jongen hier en laat me hem zien”.

Daarna nam de vader een boog en schoot hem dood. Vervolgens roosterde hij hem en at zijn eigen zoon op. Men zei: „Laten we, nu Serai dat gedaan heeft, de prauwen zeevaardig maken en hem wegbrengen”.

Toen werd die Aighei weer zwanger en vervolgens namen de gezellen Serai mee en bleven bij hem. De vrouw beviel en daarop gingen zij bij dat kind de wacht houden en de moeder bracht het groot. Ze bewaakten Serai lange tijd, tien maand bewaakten ze hem.

Toen gingen ze direct erheen. Bij hun komst ging Serai aan zijn vrouw naar zijn zoon vragen en zei, dat ze hem zijn zoon moesten geven om hem te pijlen, dat hij hem op kon eten. Daarop gaf de moeder aan de jongen zijn boog en pijlen en hij ging boven op het dak zitten.

Zijn vader vroeg naar hem zonder hem te vinden. Toen namen ze een kikker en roosterden die om hem zijn vader te eten